

CÓ BẦU

LINDA LEE

Cảnh: Phòng khách

Các vai:

Hiên (H): Thiếu phụ khoảng 30 tuổi;

Đức (D): Chồng H, cùng trang lứa;

Bà Năm (BN): mẹ chồng của H, lục tuần;

Bà Tư (BT) bạn BN, cùng trang lứa.

*

H (*Bước ra, nhẹ nhàng nâng chiếc áo dài, vui tươi*) Thưa quý vị, em phải ăn mặc đàng hoàng thế này vì sắp phải tiếp bà mẹ chồng đến thăm.

Người ta nói mẹ chồng và nàng dâu thường xung khắc nhau, vì đa số các bà mẹ chồng theo nếp sống xưa, còn các nàng dâu thì theo nếp sống mới. Mẹ chồng em và em thì cũng xung khắc, nhưng xung khắc theo lối... lộn ngược: Em thì Việt Nam mới qua nên quá xưa, còn bà ta qua 75 nên quá mới!

Bà chê em không biết theo fashion, qua Mỹ mà cứ áo bà ba nón lá, còn nói tiếng Anh thì cứ bỏ dấu Việt Nam: one, two, three thì nói... oanh, tù, tù; how do you do thì nói... how dú du ù; do you love me thì nói...đứ you love mì...trời, hỏi anh yêu em không mà nghe cứ như... anh thích ăn mì không?

Em chưa rành tiếng Anh nên không biết bà giỏi tiếng Anh cỡ nào, nhưng cách ăn mặc của bà mới là... siêu; Mùa Xuân kiểu này, mùa thu kiểu khác, trời nắng màu này, trời mưa màu khác, đi dự tiệc thì...(*khựng lại nhìn đằng sau*) A, bà đến

đó quý vị. (*Vui tươi hơn*) bây giờ em xin quý vị một tràng pháo tay để cùng nàng dâu đón tiếp... mẹ chồng!

H: *vung tay chỉ vào trong, rồi vỗ tay.*

Nhạc vui rộn rã.

BN: *Nghe nguấy xuất hiện với quần óm túm, áo hở rún hở lưng hở ngực, giày cao gót, xách quàng vai, tay... chống gậy!*

BN: (*vẫy tay tươi cười*) Hello, Hello!

H: (*Ôm đầu*) Trời! Có phải má đó không?

BN: Chớ ai nữa, Miss Mama, super model!

H: Má mặc kiểu gì kỳ vậy?

BN: Kiểu... Mama's Fashion.

H: A hèn chi, kiểu của mấy...con ma!

BN: Bậy nà, tạm dịch là kiểu của ... mấy bà già xí xọn.

H: sao lại phải...chống gậy?

BN: Già mà đi giày cao gót, không chống gậy... té sao con.

H: Fashion gì cho cực vậy má.

BN: Có chết cũng phải vậy, bản năng phụ nữ là... sắc diện thì phải trang điểm, y phục thì phải thời trang.

H: Nhưng cũng vừa phải thôi, má thì quá đáng.

BN: Đừng quên má là... siêu người mẫu!

H: Siêu người mẫu là sao?

BN: Không những ăn mặc theo mùa hay theo cảnh, mà còn ăn mặc theo tâm trạng của má, khi vui thì kiểu này, khi buồn thì kiểu khác, đang

giận thì màu này. Đang yêu thì màu khác...

H: Vậy mặc hở rún hở lưng hở ngực thế kia thì má... đang là gì?

BN: Má đang... bị cúm!

H: (*sững sờ*) Gì kỳ vậy!

BN: Má bị cúm thật mà, mặc kiểu này cho nó... tiện việc.

H: Hở rún thì tiện việc gì?

BN: Xức dầu cù là.

H: Hở lưng?

BN: Cạo gió! Cạo gió không hết, chơi luôn... giác hơi!

H: Còn hở ngực?

BN: Dán Salonpas! (*Lấy dầu cù là ra xoa rún, lấm bầm*) sướng chi lạ!

H: (*Bật cười*) Đúng là má bị cúm. Vậy mà con định rủ má đi phố chứ.

BN: Đi đâu?

H: Đi phố.

BN: Đi phố, nghe quen quen nhưng... không hiểu.

H: Đi shopping đó

BN: À, đi shopping, sao phải đi bữa nay?

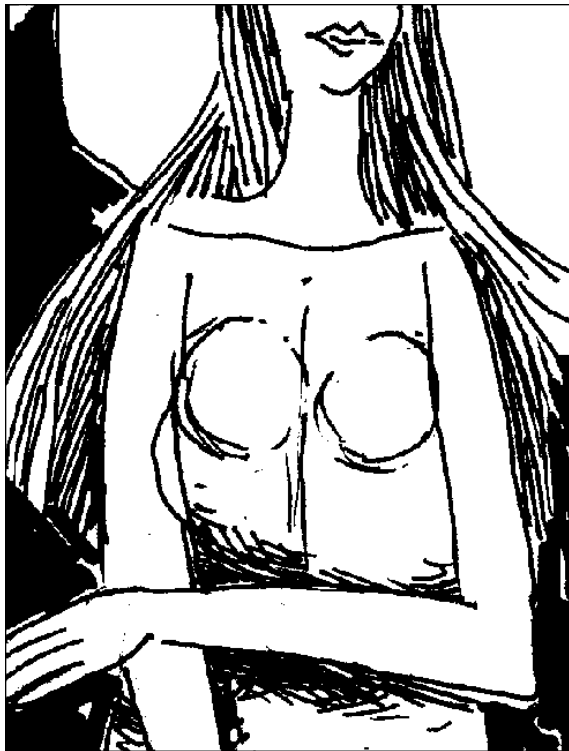
H: Có tiệm mỹ phẩm đang bán hạ giá.

BN: Bán gì?

H: Bán hạ giá.

BN: Bán hạ giá? Nghe quen quen nhưng... không hiểu.

H: Bán sale!

BN: Bán sale thì nói phứt bán sale, bày đặt văn chương "bán hạ giá."

H: Trời, "bán hạ giá" mà văn chương gì, đúng là má mắc "bệnh qua 75"

BN: Bệnh qua 75 là sao?

H: Người Việt ở Mỹ mà tiếng Việt không nói, tiếng Anh không nói...

BN: Bệnh... cụt lưỡi à?

H: Không phải, bệnh... Nói tiếng Việt chêm tiếng Anh!

BN: À... cái đó thì má thấy cũng good thôi.

H: (*Mỉm cười trêu chọc*) Good hay không thì cũng chưa sure lắm.

(*đổi sang vui vẻ, thành thật*) má nè, má lớn tuổi mà sao nhớ được tiếng Anh, giỏi quá, con phục má đó.

BN: Nhờ học theo phương pháp mới.

H: Phương pháp gì?

BN: Phương pháp... Lấy đầu bỏ đuôi.

H: (*Ngắn ra*) Lấy đầu bỏ đuôi. (*bật cười*) Học tiếng Anh gì mà như...lột tôm!

BN: Cứ hỏi một câu rồi nghe má trả lời là biết liền.

H: Vậy... má nói địa chỉ của má bằng tiếng Anh đi.

BN: (*Lắc đầu*) Con muốn trả lời bằng tiếng Anh thì phải hỏi bằng tiếng Anh, chứ hỏi tiếng Việt thì má...Sorry, I don't understand. English only!

H: Chà, má ngon quá hả! (*Đằng hắng*) What is your address?

BN: (*Vui vẻ*) My address is ...oan nghiệt, nai lớn tu hành, nai nhỏ phai mờ, bôn ba xa xôi.

H: (*Lại ngắn ra*) Cái gì vậy, đó là tiếng Anh sao?

BN: Chính là tiếng Anh nhưng nghe như tiếng Việt vì má chưa "lấy đầu bỏ đuôi." Con nè, má già rồi nên hay quên, học chữ tiếng Anh nào khó mà mượn một chữ tiếng Việt chấp vô đằng đuôi cho dễ nhớ, đến khi nói thì bỏ ra là thành tiếng

Anh! Này nhé, oan nghiệt là lấy đầu bỏ đuôi là gì?

H: Là...Oan.

BN: Nai lớn?

H: Nai.

BN: Tu hành?

H: Tu. (*Reo lên*) Con hiểu rồi, nai nhỏ cũng là Nai, phai mờ là phai, số nhà của má là one, nine, two, nine, five!

BN: Đúng rồi!

H: Ủa, vậy còn bôn ba xa xôi là gì?

BN: Bôn ba bỏ chữ ba, xa xôi bỏ chữ xôi, còn lại là...

H: (*lại reo lên*) Đường...Bolsa! A, má hay quá hà!

BN: (*Nghiêng mình cúi đầu*) thanh thảo du lịch.

H: (*Cũng nghiêng mình cúi đầu*) Du lịch eo ôi cơm nguội.

BN: (*Vui vẻ*) Quý vị thấy chưa, người Việt nói tiếng Anh với nhau nghe độp chát, ngon lành chưa! Tui nói thanh thảo du lịch nghĩa là thank you, con đầu tui đáp lại liền: du lịch eo ôi cơm nguội, nghĩa là... (bỗng ngừng lại, mặt ngắn ra) nè con, tiếng Anh gì mà lại có cơm nguội?

H: Du lịch là du, eo ôi là eo, cơm nguội là cơm. Má nói thank you thì con phải nói you're welcome!

BN: Trời, con ơi, cái này là học trò mà giỏi hơn thầy!

H: (*Đến nắm tay BN, dịu dàng*) Má đi giày cao gót mà đứng lâu chắc đã mỏi, ngồi nghỉ chút nghen. (*Đi BN ngồi, rồi ngồi đối diện*) hỏi chút nè, má đang bị cúm mà phải tới đây, không lẽ chỉ để dạy con nói tiếng Anh theo kiểu Lột Tôm, (*nhấn mạnh*) thật sự là có chuyện gì vậy má?

BN: Con đầu má giỏi đó, thật sự là... má bị thua người ta, má ức, nên phải đến nhờ con.

H: Phận dâu con lúc nào mà chẳng hết lòng với má, mà... má bị thua ai.

BN: Bà Tư móm.

H: À, bà Tư bạn học trường làng với má, nghe nói hai người thân nhau lắm nhưng lúc nào cũng ganh đua nhau, không ai chịu thua ai.

BN: Bây giờ bà từ bên Pháp qua thăm má. Mới gặp là bà muốn ăn thua với má liền. Bà khoe có nhà có cửa, có con trai, có con dâu...

H: Thì má cũng có vậy.

BN: Nhưng đến khi bà khoe sắp lên chức nội vì con dâu của bà đang có bầu thì mà... thua. Tức quá, má nói đại con dâu má cũng đang có bầu!

H: (*Sửng sờ*) Má nói con đang có bầu. (*Cười ngất*) rồi sao nữa?

BN: Bà sắp tới đây coi cái bầu của con.

H: (*ngơ ngác*) để làm gì?

BN: để đoán sanh con trai hay con gái. Bà muốn khoe tài với má.

H: Vậy bây giờ con phải làm sao?

BN: Con phải...Giả có bầu!

H: Ủy trời! (*Đứng bật dậy*) bằng cách nào?

BN: Độn gối.

H: Cái gối chình ình, bà không thấy sao?

BN: Độn gối nhỏ thôi, bầu mới có mấy tháng

mà.

H: Nhỏ mà bà nhìn kỹ cũng phải thấy chứ.

BN: Bà không nhìn kỹ được, (*mỉm cười*) má đầu cặp kiếng cận của bà rồi.

Tức khắc có tiếng vọng từ hậu trường.

BT: (*khuất dạng*) Chị Năm ơi, tui bị cái đứa khốn nạn nào nó lấy mất cặp kiếng cận, bây giờ không thấy đường, chị ra dẫn tui vô.

BN: (*Nói với H*) Bà Tư đến đó, vào độn gối đi con! (*Đẩy H đi*) má thua ai thì thua chứ không thể thua bà Tư này được.

H: (*Vùng vằng*) kỳ quá hà.

BN: (*xuất hiện, tay chơi với về phía trước. BN nắm tay đưa đến giữa phòng khách*) chị Năm, con Hiền đâu, biểu nó ra cho tui coi cái bầu.

BN: Gấp vậy? Nghỉ chút đã.

BT: Nửa tiếng nửa là con tui đến đón tui về. (*Kêu lớn*) Hiền!

H: (*khuất ảnh*) Dạ! (*ông ẹo bước ra, đứng cách xa BT, uốn bụng có độn gối*) bà Tư tới chơi.

BT bước nhanh về phía H nhưng bị BN níu lại.

BN: đi đâu đó?

BT: Đến gần coi cho kỹ.

BN: Nó có bầu con so, coi kỹ nó mắc cỡ nó bỏ vô a.

BT: Vậy thì... Hiền, cháu đi qua đi lại bà Tư coi chút nghen.

H: (*Vừa đi vừa lẩm bầm*) cái này là đi biểu diễn để thi... hoa hậu có bầu.

BN: (*Nói với BT*) nó đi rồi đó, coi xong chưa, bầu con trai hay bầu con gái?

BT: Lạ quá chị Năm, bầu người ta thì lớn hay nhỏ, tròn hay méo, sao bầu con Hiền có cả... màu sắc, lại la màu... đen! Mắt chị rõ, coi lại giùm tui.

BN: (*Tức khắc bước vội đến H ghé tai*) con mặc áo mỏng, lại độn gối đen, bà Tư nghi đó, vô độn gối đi con! (*xô mạnh H khuất dạng. Trở về BT*) không phải bầu nó màu đen, chỉ tại nó đứng gần cửa sổ, bị bóng cây che trên bụng.

H: (*Tái xuất hiện với chiếc gối khác độn trước bụng*) Bầu nữa đây!

BT: (*khẽ giạt mình*) Ủa, sao bây giờ là ...màu trắng?

BN: thì tại... nó đóng cửa sổ lại rồi. (*Làm dữ để dấu về bối rối*) sao chị nhiều chuyện quá vậy, gì mà trắng trắng đen đen, đã coi rồi thì nói phứt là (*gần giọng*) gái hay trai!

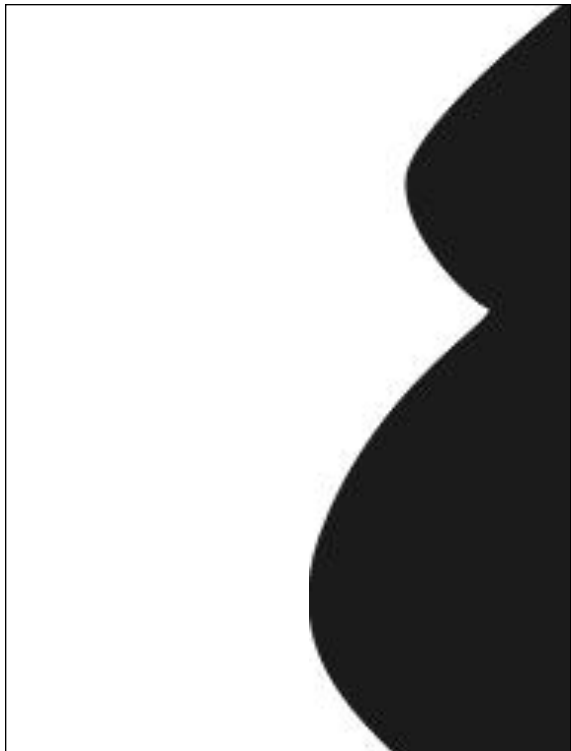
BT: (*Cương quyết, nói lớn*) Gái! Nhưng nó sẽ...sanh đôi, một đứa Mỹ trắng, một đứa ...Mỹ đen!

BN: (*Hét lên*) Cái gì? Chị nói vậy mất duyên con đầu tui sao!

BT: (*Đánh khễ vai BN*) tui giỡn chút thôi mà, nhưng thật sự thì cái bầu con Hiền rất khó coi, muốn biết chắc gái hay trai thì tui phải...sờ cái bầu nó. (*vụt chạy đến H*)

H: (*Hối hoảng chạy đi*) Má ơi, cứu con!

BN: (*chạy sau BT*) Má đây, má đây! (*ba người chạy lòng vòng, nhạc vui rộn lên.*) nhớ lấy tay giữ

cái bầu, đừng để nó rớt!

H: (La hoảng) Bà Tư, bà rượt cháu chạy hoài là cháu...Đẻ non a!

Tức khắc có tiếng vọng từ hậu trường...

D: (khuất dạng) Hiền ơi, anh về rồi nè!

Ba người đều đứng sững lại.

Nhạc ngừng ngang.

H: (Mừng rỡ) A, chồng tui về, chồng tui về! Chồng tui đi làm cá hộp ở Alaska đã về!

BN: Trời, thằng Đức con tui! (lớn tiếng nói vọng ra) sao còn về bắt tử vậy, sao không nói trước?

D: (Vẫn khuất dạng) Con muốn dành ngạc nhiên cho Hiền.

H: Con ra đón. (Vụt chạy)

BN: (Tức khắc chạy theo níu lại) cái bầu, cái bầu! (ghé tai H nói qua kẽ răng) con không thể có bầu được, thằng Đức nó xa con cả năm nay rồi!

H: Úy trời, suýt quên! Vậy để con rút gối ra.

BN: (Hoảng hốt) Khoan! Chờ má đưa bà Tư đi chỗ khác đã. (Quay lại BT nắm tay lôi đi) chị Tư, ra sau vườn với tui, tui chỉ chị coi mấy giàn mướp, giàn bí...

BT: (Vừa bị lôi đi khuất dạng vừa la chỉ chớ) tui không muốn coi Bí, tui chỉ muốn coi Bầu à.

D: (Xuất hiện, hai tay mở rộng) Hiền!

H: (rút gối xuống đất, chạy đến vòng tay của D) Anh!

D: Anh nhớ em quá.

H: Sao không về thăm.

D: Phải tiết kiệm để chờ ngày em có bầu chứ. Ngay lúc đó, vang lên tiếng đổ vỡ loảng choảng cùng tiếng thất thanh của BN...

BN: (Khuất dạng) Hiền ơi, bà Tư vuột khỏi tay má, đang chạy vô coi bầu con nữa đó. Nhớ cái gối, đừng để má thua bà Tư nghe con!

D: (mừng rỡ) tiếng má! Mà ủa... (ngơ ngác) má ở đâu, có chuyện gì vậy?

H: (Khẩn trương) Em sẽ giải thích sau. Bây giờ... (kéo mạnh D qua phía trái sân khấu) anh

đứng đây giùm em!

D: Gì kỳ vậy? (gượng cười) bộ anh trả bài không thuộc rồi bị phạt đứng à?

H: (không cười) Im... (chỉ tay cương quyết) đứng yên đó!

H nhặt gối lên, bước vội đến đứng giữa sân khấu, quay lưng lại D. độn gối vào.

BT xuất hiện ngay và đứng về phía phải sân khấu, vừa cài lại khuy áo vừa lau bầu...

BT: Đã nói người ta không muốn coi bí chỉ muốn coi bầu mà cứ níu kéo!

H: (Vẫn quay lưng lại D. ưỡn bụng ra phía BT) bầu nữa đây!

BT: (nghèo đầu nhìn) À...Bầu nằm trên cao...có thể là gái...

D: Em! Sao xoay lưng lại anh? Lâu ngày, để anh nhìn mặt em chứ!

H: Dạ (quay phía trước, nhìn khán giả phân bua) chồng em muốn coi mặt em, vậy là em phải... (vừa nói vừa làm) quay trái, rút bầu ra! (ngắn mặt lên) mặt đây!

BT: Cháu Hiền, xoay lại để bà Tư coi tiếp!

H: Dạ! (lại quay phía trước, nhìn khán giả phân bua) bà Tư muốn coi Bầu...vậy là em phải...(vừa nói vừa làm) quay phải độn bầu vô! (ưỡn bụng) Bầu đây!

BT: (giật mình) Ủa, sao bây giờ bầu lại nằm dưới thấp, vậy là con trai sao?

D: Em! Sao em ngoảnh mặt với anh?

H: Dạ! (lắm bảm) chồng muốn coi Mặt...vậy là...(vừa nói vừa làm) quay trái, rút Bầu ra. (ngắn mặt lên) Mặt đây!

BT: Hiền, bà Tư coi chưa xong mà.

H: Dạ! (Lắm bảm) bà Tư muốn coi bầu, vậy là...(vừa nói vừa làm) quay phải, độn bầu vô! (ưỡn bụng ra) Bầu đây!

D: Em!

H: Dạ! (quay trái, rút gối ra, ngắn mặt) Mặt đây.

BT: Cháu Hiền!

H: Dạ! (quay phải, độn gối vô, ưỡn bụng) Bầu đây!

D: Em, em!

BT: Cháu Hiền, cháu Hiền!

H: (Nổi dóa, dậm chân hét lên) Im! (xoay phía trước phân bua) bên kêu bên réo, tui quay trái quay phải, rút ra độn vô, thét rồi tẹo cổ gãy tay sao! (Nhìn D rồi BT) mấy người kỳ quá hà.

D: Chính em mới kỳ đó! Sao bắt anh đứng đây, còn em thì loay hoay như gà mắc đẻ vậy?

BT: (eo éo) Cái anh kia vô duyên! Nó có bầu thì nó mắc đẻ chứ sao!

D: (Giật bẳng người) Vợ tui có Bầu?

H: (Hối hoảng, la lớn) Má ơi, cứu con!

BN: (xuất hiện tức khắc, kéo tay BT) đi theo tui! (nói với D) má con mình thì để hồi sau phân giải, bây giờ má gấp quá.

D: Má... (nhưng BN & BT đã biến dạng. Quay nhìn H chưa kịp tháo gối) Trời, vợ tui có Bầu thật rồi! (mừng rỡ, vung tay) tui..

H: (Đưa tay ngăn lại) anh, anh...

D: (không thèm nghe, reo lên) tui sắp làm cha! (đá chân lên, xoay một vòng rồi vô... cổ nhạc) Vui mừng vui quá vui, vui... (bỗng khựng lại, chân chưa chạm đất) Ủa, sao vợ tui lại có bầu, tui đi xa cả năm nay mà! (đứng sững như trời trồng rồi vô...hát bộ) Tức, tức, cha chả là tức! (đặt chân xuống, dậm ngực hét) Tui mọc sừng! (Lại đá chân lên, xoay một vòng rồi... xỉu)

H: (Quý xuống) đừng xỉu, anh, anh!

D: (Lấy chút sức tàn) Em có bầu với ai?

H: Bầu nào đâu (lấy gối đưa cho D)

D: Chỉ là cái gối!

H: Chứ gì nữa. Má biểu em độn gối giả có bầu để gạt bà Tư thôi.

D: Ra là vậy. (Đá cái gối ra xa) vì mà, tao suýt chết!

H: (Đỡ D đứng dậy) Má với bà Tư vào lại đó.

BN & BT xuất hiện.

D: (Mừng rỡ) Má...

BT: (ngắt lời) Hiền, bà Tư chỉ cần coi bầu con một lần nữa thôi.

H: Bây giờ, bà Tư coi mấy lần cũng được... Sờ cũng được nữa.

BT: (Hí hửng) Sờ cũng được hả cháu (bước ngay đến sờ bụng H, giật mình) Ủa, Bầu đâu rồi?

H: Cháu...đẻ rồi!

BT: Trời, tui coi bầu làm nó ... đẻ non! (xỉu)

BN, H & D xúm lại, lao nhao: "tĩnh lại, tĩnh lại!"

BT: (bất hơi thở) tĩnh lại làm gì?

BN: Để... chào khán giả, hết tuồng rồi!

Nhạc vui bùng lên!

Tất cả đứng dậy, nắm tay, cúi chào.

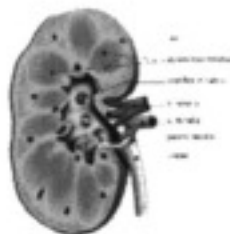
Hạ màn.

LINDA LEE

BOLSA WARD MEDICAL CLINIC

**QUÝ VỊ CAO NIÊN, BỆNH THẬN,
CAO MÁU VÀ TIỂU ĐƯỜNG**
nên khám bệnh với

Bác Sĩ Chuyên Khoa Bệnh Thận

ĐẶNG QUỐC AN, M.D.

BỆNH THẬN - NỘI THƯỜNG

American Board of Internal Medicine / Nephrology

Chuyên Khoa:
**Bệnh Thận, Tiểu Đường,
Cao Máu**

ĐỊA CHỈ PHÒNG MẠCH:

**10495 Bolsa Ave. # 106
Westminster, CA 92683
(714) 531-5201**

Bác Sĩ

ĐẶNG VĂN PHU, M.D.

- **Y Khoa Gia Đình**
- **Di Trú**
- **Nhập Quốc Tịch**

Bác Sĩ Gia Đình
Phụ Nữ và Trẻ Em

ĐẶNG SƯƠNG PAULINE, M.D.

- **Y Khoa Gia Đình**
- **Thẻ Xanh**
- **Nhập Quốc Tịch**

(Nhập quốc tịch xin mang theo Thẻ Xanh
và giấy giới thiệu của B.S. gia đình)

GIỜ KHÁM BỆNH:

Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu: 10 AM đến 6 PM
Thứ Tư: Khám theo hẹn ■ Thứ Bảy: 10 AM đến 4 PM

**CÓ CHỤP QUANG TUYẾN
X-RAY**